REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI KAZNENI SUD U ZAGREBU
Zagreb, Ilica-Selska, Ilica 207

Poslovni broj: Kv-537/26-13
K-2318/21

R E P U B L I K A H R V A T S K A

R J E Š E NJ E

Općinski kazneni sud u Zagrebu, u vijeću sastavljenom od sudaca Nike Skoblara, predsjednika vijeća, te Olje Krčar Mišić i Marine Kapikul, članica vijeća, uz sudjelovanje više sudske savjetnice - specijalistice Marije Đivanović, zapisničarke, u kaznenom predmetu protiv osuđenog Hrvoja Šimuneca zbog kaznenog djela iz članka 139. stavak 2. i 3. Kaznenog zakona ("Narodne novine" broj 125/11., 144/12., 56/15., 61/15., 101/17., 118/18., 126/19., 84/21. - dalje: KZ/11), a povodom optuženice Općinskog državnog odvjetništva u Zagrebu (dalje: OKDO Zagreb) broj KO-DO-1935/2021 od 26. studenog 2021., odlučujući o zahtjevu osuđenika za obnovom kaznenog postupka, na sjednici vijeća održanoj 29. svibnja 2026.

r i j e š i o j e

Odbija se zahtjev osuđenog Hrvoja Šimuneca za obnovom kaznenog postupka dovršenog pravomoćnom presudom Općinskog kaznenog suda u Zagrebu, poslovni broj Kv-2318/2021-23 od 15. veljače 2023., podnesen 4. travnja 2026., dopunjen 8. travnja 2026., 27. travnja 2026., 12. svibnja 2026. i 13. svibnja 2026., kao neosnovan.

Obrazloženje

1. Presudom Općinskog kaznenog suda u Zagrebu broj K-2318/21-23 od 15. veljače 2023., Hrvoje Šimunec proglašen je krivim zbog počinjenja kaznenog djela iz članka 139. stavak 3. KZ/11 te je osuđen na kaznu zatvora u trajanju sedam mjeseci, a na temelju članka 56. KZ/11 izrečena mu je uvjetna osuda te se izrečena kazna neće izvršiti ukoliko isti u roku dvije godine od pravomoćnosti presude ne počini novo kazneno djelo. Citirana presuda pravomoćna je 27. ožujka 2023.

2. Osuđeni Hrvoje podnio je osobno dana 4. travnja 2026. zahtjev naziva "Zahtjev za izvanredno ublažavanje kazne". U zahtjevu se poziva na članka 498. ZKP-a te navodi kako su se nakon pravomoćnosti presude pojavile nove okolnosti koje očito dovode do blaže osude, odnosno do njezine preinake u najblažu mjeru – sudsku opomenu. Navodi kako je priznao djelo i preuzeo odgovornost za isto te da su u to vrijeme mjerodavni propisi kao uvjet za samozapošljavanje i pružanje autotaksi usluga zahtijevali isključivo potvrdu da se protiv osobe ne vodi kazneni postupak pa da je

upravo pouzdajući se u pravnu sigurnost priznao djelo, znajući da će osuda biti uvjetna, a što mu je omogućilo nastavak rada i osiguranje egzistencije za maloljetno dijete. Navodi kako je značajna sredstva uložio u otvaranje tvrtke i razvoj poslovanja no da su naknadno donesena stroža pravila od strane AKD-a a zbog čega da mu se onemogućuje rad. Navodi kako mu je s oštećenom Majom Baran odnos skladan i da se ona ne osjeća ugroženo te da ona podržava preinaku kazne u sudsku opomenu jer da smatra da je kazna iz 2023. postigla svoju svrhu, a da daljnja stigmatizacija izravno šteti uzdržavanju zajedničkog djeteta. Navodi kako se radilo o izoliranom slučaju od kojeg je prošlo pet godina da je odradio rok provjeravanja bez novih kaznenih djela te uložio sredstva u posao koji mu se sada brani pa predlaže preinaku uvjetne osude u sudsku opomenu, a budući da za istu rok rehabilitacije iznosi godinu dana isto bi mu omogućilo brisanje iz kaznene evidencije i time bi mu se ispravila nepravda u smislu ostvarivanja prava na rad. Prilaže izjavu pisanu rukom koja je pisana i potpisana od oštećene Maje Baran, te presliku rješenja AKD-a od 26. ožujka 2026. kojim se odbija zahtjev za izdavanja kartice autotaksi vozača zbog izostanka dobrog ugleda kao pretpostavke iz članka 12 b. stavak 2. Zakona o prijevozu u cestovnom prometu, uvjerenje da se protiv njega ne vodi kazneni postupak te e-mail pošiljatelja AKD Autotaksi.

2.1. Dana 8. travnja 2026. osuđeni Hrvoje Šimunec podnosi dopunu svog zahtjeva naziva „molba za prekid neustavnog stanja i diskriminacije“ a u kojem navodi kako traži rehabilitaciju zbog egzistencijalne ugroze uslijed odluke AKD-a kojom mu se odbija zahtjev za izdavanje kartice autotaksi vozača. Navodi kako je podnio ustavnu tužbu te da inzistira na tajnosti postupka. Navodi da mu država daje odobrenje bez provjere za vožnju autobusa i kamiona-cisterni, a istovremeno ne daje odobrenje za karticu autotaksi prijevoza jer da nema dobar ugled. Navodi kako isto djeluje kao retroaktivna kazna koja uništava njegov kapital i trud te da je isto udar na pravo na rad. Navodi da je sama oštećena potvrdila uspostavu mira te da podržava njegovu rehabilitaciju, predlaže izdavanje privremene mjere da vijeće naloži AKD-u izdavanje privremene taksi kartice kako bi mu se spriječila nenadoknadiva šteta. Zaključno navodi kako mu je novonastala situacija samo još jedna ogromna motivacija za „ne imanje“ kaznenih dijela kao i postojeća presuda za prijetnju za koju je sud vjerovao da je stvarna, a ne nešto izrečeno u afektu nakon provokacija oštećene.

2.3. Dana 27. travnja 2026. osuđenik podnosi dopunu zahtjeva naziva „zahtjev za preinačenje pravomoćne presude bez obnove postupka“ pozivajući se na članka 498. stavak 1. točka 3. ZKP-a, a u kojemu navodi da predlaže preinačenje presude zbog novih okolnosti koje nisu postojale u vrijeme izricanja presude, a koje bi očito dovele do blaže osude te koje su nužne radi očuvanja prava na rad i egzistencije maloljetnog djeteta. Navodi kako su nove okolnosti kao temelj za nepravu obnovu trajno pomirenje i oprost oštećenice, zatim da mu u lipnju 2026. ističe krajnji rok za nastavak radne djelatnosti, te ukoliko se do tada ne provede brisanje iz evidencije da gubi posao. Nadalje navodi kako je od događaja prošlo pet godina da je uspješno izdržao rok provjeravanja i da mu oštećenica daje puni oprost pa da predlaže preinačenje kazne u sudsku opomenu te da sud po pravomoćnosti presude istu dostavi Ministarstvu pravosuđa radi brisanja podataka iz kaznene evidencije.

2.4. Dana 12. svibnja 2026. osuđeni Hrvoje Šimunec podnosi dopunu zahtjeva naziva „žuran prijedlog za donošenje privremene mjere“, a u kojem ponavlja navode iz ranijeg

zahtjeva te dopuna istog vezano uz istek roka za nastavak rada. Navodi kako ostaje kod ranijih zahtjeva te predlaže preinačenje pravomoćne presude u smislu blaže kaznenopravne posljedice, da se predmet hitno riješi zbog opasnosti od gubitka rada i egzistencije obitelji da se uzme u obzir načelo razmjernosti, zabranu dvostrukog kažnjavanja te ustavno pravo na rad, a podredno do donošenja odluke donijeti privremenu mjeru kojoj bi se omogućilo izdavanje privremene taxi kartice ili odgodio učinak pravnih posljedica presude u dijelu koji osuđeniku omogućuje nastavak obavljanja taxi prijevoza.

2.4. Konačno, 13. svibnja 2026. osuđenik podnosi dopunu svog zahtjeva u kojem ponavlja navode iz ranijih zahtjeva te moli žurnost u postupanju.

3. Unatoč tome što osuđeni Hrvoje Šimunec svoje podneske naziva različitim naslovima, a dopunom od 27. travnja 2026. podnosi i prijedlog za nepravom obnovom sukladno članku 498. stavak 1. točka 3. ZKP-a, ovo vijeće je sukladno načelu pravne pomoći neukoj stranci iz članka 15. ZKP-a te općeprihvaćenom pravnom načelu iura novit curia ocijenilo da zahtjevi osuđenika zapravo predstavlja zahtjev za obnovu kaznenog postupka iz članka 498. stavka 1. točke 4. („Narodne novine" broj 152/08, 76/09, 80/11, 121/11, 91/12, 143/12, 56/13, 145/13., 152/14, 70/17, 126/19, 130/20, 80/22, 36/24 i 72/25 - dalje u tekstu: ZKP), odnosno zahtjev za preinaku pravomoćne presude bez obnove kaznenog postupka ako se nakon pravomoćnosti presude pojave okolnosti kojih nije bilo kad se izricala presuda ili sud za njih nije znao iako su postojale, a one bi očito dovele do blaže osude.

4. Prije donošenja odluke, na temelju članka 498. stavka 6. ZKP-a zahtjev osuđenog s dopunama dostavljeni su OKDO Zagreb radi davanja mišljenja. U mišljenju od 12. svibnja 2026. OKDO Zagreb navodi kako smatraju da u konkretnom slučaju nisu ispunjene pretpostavke za preinačavanje pravomoćne presude bez obnove kaznenog postupka prema članku 498. stavak 1. točka 4. ZKP-a te da predlažu predmetni zahtjev odbiti.

5. Zahtjev za obnovom kaznenog postupka iz članka 498. stavka 1. točke 4. ZKP-a nije osnovan.

6. Člankom 498. stavkom 1. točkom 4. ZKP-a propisano je da se pravomoćna presuda glede odluke o kazni može preinačiti kada se nakon pravomoćnosti presude pojave okolnosti kojih nije bilo kad se izricala presuda ili sud za njih nije znao iako su postojale, a one bi očito dovele do blaže osude.

7. Pregledom spisa utvrđeno je da su nove okolnosti na koje se osuđenik poziva u svom zahtjevu izjava oštećene u kojoj ista navodi kako su se pomirili te da su njihovi sadašnji odnosi skladni, da je od djela prošlo pet godina te da je uspješno izdržao rok provjeravanja te da mu prijeti zabrana rada obzirom da nije nastupila rehabilitacija, zbog čega predlaže izricanje sudske opomene.

8. Suprotno navodima osuđenika, vijeće je stava kako u postupku neprave obnove kaznenog postupka iz članka 498. stavka 1. ZKP-a nove okolnosti na koje se osuđenik poziva nisu okolnosti koja bi očito dovele do blaže osude. Naime niti okolnost pomirenja sa oštećenom, a niti okolnost ne nastupanja rehabilitacije uslijed koje

osuđenik nije uspio ishoditi novu taxi karticu nisu okolnosti koje da su bile poznate u vrijeme donošenja presude bi dovele do izricanja blaže osude, a posebno kada se uzme u obzir da je osuđeniku pravomoćnom presudom izrečena sankcija koja je gotovo minimalna s obzirom na propisani raspon sankcije za inkriminirano mu kazneno djelo prijetnje iz članka 139. stavak 2. i 3. KZ/11 (od šest mjeseci do pet godina zatvora), dok okolnost pomirenja sa oštećenicom i sadašnjih skladnih odnosa između njih samo pokazuje da je izrečena sankcija polučila svoj utjecaj. Vezano za okolnost da osuđeniku prijeti zabrana rada zbog nemogućnosti nastupa rehabilitacije s obzirom na izrečenu sankciju, valja istaknuti da sudska opomena koju osuđenik traži nije uopće propisana kao sankcija KZ/11, a vrijeme provjeravanja koje je izrečeno pravomoćnom presudom je primjereno osobnim okolnostima na strani osuđenika te okolnostima počinjenja kaznenog djela.

9. Dakle, uzimajući u obzir sve navedeno, razvidno je da u podnesenom zahtjevu za obnovom kaznenog postupka nisu iznesene okolnosti kojih nije bilo kad se izricala presuda ili za koje sud nije znao iako su postojale, a koje bi očito dovele do blaže osude. Stoga ovo vijeće smatra da nema zakonskih uvjeta za obnovu kaznenog postupka iz članka 498. stavka 1. točke 4. ZKP-a jer iznesene okolnosti nisu prikladne da se na temelju njih dopusti obnova kaznenog postupka. Kazna koja je izrečena u pravomoćnoj osuđujućoj presudi primjerena je svim okolnostima konkretnog predmeta, stoga ovo vijeće smatra da bi smanjenje kazne zatvora u konkretnom slučaju bilo suprotno svrsi kažnjavanja iz članka 41. KZ/11.

10. Slijedom svega navedenog, na temelju članka 498. stavka 5. ZKP-a riješeno je kao u izreci.

Zagreb, 29. svibnja 2026.

Predsjednik vijeća:
Niko Skoblar

Dokument je elektronički potpisan:
Niko Skoblar
Vrijeme potpisivanja:
23-06-2026
12:49:42

DN:
C=HR
O=OPĆINSKI KAZNENI SUD U ZAGREBU
2.5.4.97=#0C1156415448522D36343731393336313937 32
OU=Signature
S=Skoblar
G=Niko
CN=Niko Skoblar

UPUTA O PRAVU NA ŽALBU:
Protiv ovoga rješenja stranke mogu podnijeti žalbu u roku od 3 (tri) dana, računajući od dana primitka rješenja. O žalbi odlučuje Županijski sud u Zagrebu, a podnosi se pisanim putem ovom sudu u dovoljnom broju istovjetnih primjerka za sud i suprotnu stranu.

DNA:
1. OKDO Zagreb na broj KO-DO-1935/21, KR-DO-1210/26
2. Osuđeni Hrvoje Šimunec – Bukovačka 77, Zagreb

Broj zapisa: **9-30889-85885**

Kontrolni broj: **07a52-ad3e9-94756**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=Niko Skoblar, O=OPĆINSKI KAZNENI SUD U ZAGREBU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:
https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski kazneni sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.